

Uagtet den ærede Miniſters Tilſlutning mangler ved det Forſlag, ſom er ſtillet af 9 Medlemmer af Tinget, vil jeg dog meget bede det høje Ting om at vedtage det, — ikke paa nogen Maade af den Grund, ſom det ærede Medlem fra Helsingør kom med; at det ſkulde tjene ſom Staffage, at det ſkulde bruges til at gøre ſig vigtig med i Udlandet — det er ikke Udtrykkene, men vel Meningen —, men fordi Tingets — det lovlige beſtaaende Folketings — Beſlutning vejer ogſaa med i Vægtſkaalen. Kunde vi ſaa ſaadanne Beſlutninger vedtage i den ene Lovgivende Forſamling efter den anden, drives derved Sagen Skridt for Skridt fremad.

Men jeg tror, at en ſaadan Beſlutning ogſaa her i Danmark vil have ſin Betydning. Jeg ſtal minde om, at jeg den 23de Januar 1885 ſtillede en Foreſpørgſel til den da værende Udenrigsminiſter om en anden Sag, nemlig om Regeringens Stilling over for Muligheden om en vedvarende Neutralitet. Da varede Udenrigsminiſteren afviſende; nemlig, at Danmark vilde ikke „opgive ſin Handelfrihed“, med andre Ord: man onſkede ikke nogen ſaadan garanteret Neutralitet. Det er 7 Aar ſiden. Hvorledes taler man nu om denne Sag? Vi have i de ſidſte 3—4 Dage atter og atter fra alle Sider, baade fra Miniſterbænken og fra Medlemmerne, hørt udtale Opſæt om Neutralitet. Kun det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) vilde ikke have vedvarende Neutralitet; men det beſtaar vel i en Miſforſtaeſe. Hvis jeg nu ſtillede en Foreſpørgſel til den ærede Udenrigsminiſter, om Regeringen var villig til at modtage et Tilbud om, at Danmark blev anerkendt ſom vedvarende neutral Stat, ſaa tror jeg, at han vilde ſvare mig imødekommende der paa. Det viſer Fremſkridt i de 7 Aar. Jeg tror derfor, at ſelv om Regeringen nu modſætter ſig de 9 Medlemmers Forſlag, gør dets Vedtagelſe dog Rytte; og vi ville være komne et Skridt nærmere til Løsningen af den Op-gave, hvorpaa Grundtanke i Forſlaget hviler. Jeg anbefaler derfor meget, at man ſtemmer for Hovedforſlaget, men dertilmod ſtemmer imod Vædringsforſlaget.

H. Nielsen: Det er et Par Ytringer af det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomſen), ſom jeg vil ſige et Par Ord til. Det ærede Medlem antydede i ſit forſte Foredrag, at vi ved at følge ham og følge Regeringen, ſom den har ſtillet ſig, jatte Retten over Magten, men at hvis man ſtemte for det Forſlag, ſom det ærede Medlem fra Horsens (Wajer) og forſkellige andre have ſtillet,

vilde det tjene ſom Staffage for det ærede Medlem til at tage ſig ud i Udlandets Dine. Det forekommer mig, at det er en noget ſnurrig Opfattelſe at gøre gældende, at det at følge det ærede Medlem fra Helsingør og den Regering, han ſaa trofaſt har ſtøttet, ſkulde viſe, at man var en Tilhænger af Retten lige over for Magten, da han jo i mange Aar har ſtøttet et Rigsſtyre, ſom netop jatte Magten over Retten. Naar jeg ſtemmer for det Forſlag, ſom det ærede Medlem fra Horsens er Ordfører for, gør jeg det ikke for at være Staffage for nogen, det har vel i Udlandets Dine ikke ſtorrt at ſige, hvad vi vedtage her eller ikke; men det har i alt Fald et at ſige, nemlig det at give Tilkenbegivelse af en Tilſlutning, ſom ſaar Udtryk gennem Afſtemning i en parlamenta-riſt Forſamling — den være ſaa nedtrykt og forhaanet, den vil — hvilket dog under de givne Forhold er et Udtryk for, at Folkets Repræſentanter og Folket i ſin ſtøre Almindelighed giver ſin Tilſlutning til og vedkender ſig Grundtanke i Forſlaget om Boldgiftſtraff. Hermed ſtal jeg tillade mig at anbefale at ſtemme for det Forſlag, ſom det ærede Medlem fra Horsens er Ordfører for.

C. Thomſen: Jeg hørte ikke det ærede Medlems forſte Ytringer, ſaa jeg ſer mig ikke i Stand til at beſvare dem; kun den ſidſte har jeg hørt, og jeg vil da ſige, at jeg vil ogſaa kræve, at der tages Henſyn til Folketinget, jeg onſker ogſaa, at Folketingets Beſlutning ſtal ſaa Betydning, og jeg onſker, at Folketingets Beſlutning ſtal ſaa ſin ſtorſte Betydning ved, at den vedtages ikke blot af en Del af Tinget, men af hele Forſamlingen. Mit Forſlag er ſaaledes beſtaaende, at det i Virkeligheden rammer den Tanke, ſom ligger os alle paa Hjerte.

Da ingen flere begærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

Vædringsforſlag af C. Thomſen, ſaa-lydende:

„Folketinget udtaler ſin Tilſlutning til Udenrigsminiſterens imødekommende Svar paa Noten af 23de Oktober 1890 fra de for-eneede Stater i Amerika angaaende Boldgiftſtrafkater og henſtiller til Regeringen, naar opſtaaede Tviftigheder med andre Stater efter deres Beſtaffenhed dertil maatte give Anledning, at ſøge diſſe afgjorte ved Boldgift.“

Afſtemningen var begæret foretaget ved Navneopraab af følgende 15 Medlemmer: Wach, Wiſtoft, Sungerſen, Clauſager, Sloth,